

Γυναικεία Συντροφική Αλληλεγγύη Pepita Carpena

Μετάφραση – επιμέλεια: Αναρχική Συλλογικότητα m[Ⓐ]nifesto

Τη δεύτερη και τελευταία ημέρα μου στη Βαρκελώνη [1939], ενόψει της επικείμενης φασιστικής απειλής, εμείς οι εκπρόσωποι των επιτροπών των Mujeres Libres και μερικοί σύντροφοι/ισσες από άλλες περιοχές πραγματοποιήσαμε συνάντηση. Σε τέτοιες κρίσιμες στιγμές έπρεπε να πάρουμε τις απαραίτητες αποφάσεις για την οργάνωση της εκκένωσης της Βαρκελώνης, μέσα σε μια συγκυρία που τα μεταφορικά μέσα ήταν περιορισμένα. Εκείνη την περίοδο ήμουν πολύ άρρωστη. Είχα μόλις επιστρέψει από περιοδεία σε ολόκληρη την Καταλονία. Είχα κολλήσει ψώρα από τους αχυρώνες όπου μερικές φορές έπρεπε να περάσω τη νύχτα και ταυτόχρονα ψηνόμουν στον πυρετό. Φυσικά, ήμουν σε θλιβερή κατάσταση και δεν μπορούσα να περπατήσω. Μετά τη συνάντηση οι σύντροφισσες/οι διαπίστωσαν ότι, λόγω της υγείας μου, θα έπρεπε να φύγω μαζί με άλλη μία συντρόφισσα, που ήταν επίσης άρρωστη, με αυτοκίνητο που είχε χώρο για δύο ακόμη άτομα. Το αυτοκίνητο ανήκε στον γραμματέα της SIA (Διεθνούς Αντιφασιστικής Αλληλεγγύης) Mateo Baruta και μετέφερε τη σύζυγό του Cristina Kong και τη Mary Barroso, γραμματέα της τότε εθνικής γραμματέως των Mujeres Libres και μέλος της SIA, Lucía Sánchez Saornil. Στη συνέχεια, κανονίσαμε να συναντηθούμε στις 5.00 π.μ. σε μια συγκεκριμένη τοποθεσία. Είχαμε αρκετό χρόνο να πάρουμε μαζί μερικά πράγματα από το σπίτι και να αποχαιρετήσουμε συγγενείς, χωρίς να τους ενημερώσουμε ότι αυτή η αναχώρηση θα ήταν οριστική.

Όπως κανονίσαμε, η συντρόφισσα και εγώ φτάσαμε στο συμφωνημένο σημείο στις 5.00 π.μ., αλλά ούτε στις έξι, ούτε στις επτά και ούτε στις εννέα μ.μ. ήρθε το αυτοκίνητο. Αρχίζαμε να πανικοβαλλόμαστε και όντας άρρωστες δεν ξέραμε που να πάμε. Συνειδητοποιήσαμε ότι ο σύνδεσμος που θα μας μετέφερε είχε χαθεί. Ήταν 25 Ιανουαρίου 1939 και οι φασίστες μπήκαν στην πόλη στις 26. Δεν είχαμε ιδέα ότι ο κίνδυνος ήταν τόσο κοντά.

Είχαμε απελπιστεί και στη συνέχεια σκέφτηκα να επιστρέψουμε στην βάση μας, η οποία δεν ήταν πολύ μακριά. Όταν φτάσαμε εκεί, ο τόπος ήταν ερημωμένος, όπως θα περίμενε

κανείς και οι ελπίδες μας ήταν διαλυμένες. Τι μπορούμε να κάνουμε τώρα; Τίποτα. τίποτα. Ωστόσο, όπως βρισκόμασταν στα βάθη της απόγνωσης, το τηλέφωνο χτύπησε. Τουλάχιστον υπήρχε κάποιος κοντά. Στην πραγματικότητα άκουσα μια φωνή:

"Pepita Carpena;"

«Η ίδια», απάντησα, ήταν φοβερό να ακούω το όνομά μου εκείνη τη στιγμή.

"Soledad Estorch εδώ." Αναστέναξα. Ήταν η συντρόφισσα που είχε οργανώσει το ταξίδι μας. "Συγγνώμη..."

Εξήγησε ότι ο σύντροφος Baruta πίστευε ότι άκουσε πως τα φασιστικά στρατεύματα μπαίνουν στην πόλη από την μια μέρα στην άλλη. Υπέκυψε στον πανικό και ξεκίνησε μπροστά από το χρονοδιάγραμμα. Άλλες συντρόφισσες είχαν πάρει τις θέσεις μας και βρισκόταν τώρα στη Χερόνα. Συνειδητοποιώντας την απουσία μας, η Soledad είχε πάρει την επικίνδυνη απόφαση να παίξει τα πάντα. Μετά από μια στιγμή μου είπε: "Pepita, μην μετακινηθείτε, ερχόμαστε να σας πάρουμε".

Δεν έχω ξεχάσει ποτέ αυτή την πράξη συντροφικής αλληλεγγύης που έθεσε τη ζωή της σε κίνδυνο. Λίγοι, πολύ λίγοι άνθρωποι θα είχαν πάρει μια τόσο επικίνδυνη απόφαση.

Άρρωστη και ανίκανη να δω τα πράγματα με σαφήνεια και λογική, ήταν σαν ένα όνειρο για μένα. Ο πυρετός με είχε αγκαλιάσει και τα γεγονότα μόλις που μπορούσα να τα αντιληφθώ. Ποτέ δεν έμαθα το όνομα του οδηγού που μας πήρε μαζί με την Soledad Estorch, αλλά του χρωστάω τη ζωή μου.

Τώρα μου διαφεύγει το γιατί είχαμε επιστρέψει στην βάση μας, όπου υπήρχαν λίγες πιθανότητες διάσωσης μας.

Ο προορισμός μας ήταν η Χερόνα. Οι σύντροφοι/ισσες μας είχαν ένα σπίτι που δεν απέχει πολύ από την πόλη και ανήκε στην SIA. Το ίδιο σπίτι είχε χρησιμοποιηθεί ως καταφύγιο για παιδιά της πόλης που φυγαδεύτηκαν στη Γαλλία, για να τα απομακρύνουν από τον κίνδυνο των αεροπορικών επιδρομών.

Εντοπίσαμε πολλές συντρόφισσες και συντρόφους, από διάφορες επιτροπές, συνδικάτα, γραφεία κ.λπ., που κάναν ό,τι μπορούσαν για να καλωσορίσουν τις νέες αφίξεις.

Ήμουν τυχερή που έφτασα εκείνη την περίοδο και δεν χρειάστηκε να διασχίσω τα βουνά στο τρομερό ψύχος του 1939. Στο χωριό Rabós, όπου καταλήξαμε, υπήρχαν συντρόφισσες από τις τοπικές, περιφερειακές και εθνικές επιτροπές των Mujeres Libres, συμπεριλαμβανομένων των αδελφών Felisa και Apolonia de Castro, María Cerdán, Conchita Guillén. Βλέποντας την κατάσταση στην οποία βρισκόμουν, η Conchita δεν δίστασε και έδειξε παραδειγματική αποφασιστικότητα στην προσπάθειά να θεραπεύσει τη λοίμωξη μου. Παραδόθηκα στην στοργή και μέχρι σήμερα μπορώ να το θυμηθώ σαν όνειρο, ήμουν τόσο καταβεβλημένη από την ασθένεια και το πυρετό.

Μετά από κάποιο διάστημα (δεν θυμάμαι πόσος καιρός ήταν), οι συντρόφισσες κατάφεραν να μας βρουν ένα όχημα για να μας οδηγήσουν πέρα από τα σύνορα. Τελικά, φτάσαμε στο Perpignan. Η Conchita Guillén, που με βρήκε τόσο άρρωστη, έκανε ότι μπορούσε για να μου βρει γιατρό. Ο γιατρός Santamaría, μετά την εξέταση μου, διέγνωσε ψώρα. Με παρακολουθεί από τότε. Μετά τις ελπιδοφόρες εμπειρίες που είχαμε βιώσει, η κατάληξή μας εκεί, είναι μια πληγή που ποτέ δεν έχει θεραπευτεί, παρά το πέρασμα των χρόνων. Ως "Ισπανοί δημοκράτες", οι «κόκκινοι» ήταν ταπεινωμένοι. Λέω δημοκράτες επειδή αυτό μας αποκάλεσαν στη Γαλλία μόλις περάσαμε τα σύνορα. Τη Γαλλία, την πατρίδα των δικαιωμάτων του ανθρώπου και της ελευθερίας.

Ήμασταν τρομερά απογοητευμένες και αν είμαστε σε θέση όλα αυτά τα χρόνια εκ των υστέρων να αναλύσουμε αυτούς τους ανθρώπους, ήταν επειδή βρήκαμε αδιανόητη την διαχείριση της κυβέρνησης και όχι του συνόλου του πληθυσμού. Οι άντρες πέθαιναν σαν τα ζώα στις παραλίες των νεκρών του χειμώνα, με μόνο τον ουρανό να καλύπτει τα σώματά τους. Οι πιο αδύναμοι έχασαν τη ζωή τους εκεί. Οι γυναίκες και τα παιδιά είχαν τουλάχιστον κάποιο καταφύγιο, αν και σε άθλιες συνθήκες.

Τα χρόνια που έχουν περάσει από τότε, ο αγώνας μας στο γαλλικό έδαφος κατά τον Β Παγκόσμιο Πόλεμο, με όλη του την αθλιότητα, αξίζει ξεχωριστή ανάλυση. [...]

Pepita Carpena Μάιος 1986

Από: «Solidaridad Fraternal» των Mujeres Libres: Luchadoras libertarias (FAL, Μαδρίτη 1999) σελ. 79-82 ..

Μετάφραση: Paul Sharkey.

Πηγή: [Kate Sharpley Library](#)